

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvæ Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

18. De sedata Maris tempestate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

culo hausit: quæ tanta re ipsa fuit, ut statuerent in cordibus suis eum rapere & facere *e Ioan. 6.15.*
 Regem: felices se existimantes, ad eum potenti liberalique Regi inferuire. Sed cognitis IESVS eorum cogitationibus, fugit in montem ipse solus, quod hominum illorum conatus auerteret, dignitatesque & honores temporarias declinaret: exemplo hoc me docens, temporalia hominum præmia aut dignitates bonis meis actionibus non quærere; sed quod in me sit, eas & earum occasiones studiosè effugere. O Rex æterne, qui regnum temporale ad eum auersatus, quia *f Regnum tuum f Ioan.*
de hoc mundo non erat: concede & mihi, ut æternis excellentijs contentus, temporales omnino calcem:

MEDITATIO XVIII.
 DE SEDATA A CHRISTO
 Domino maris tempestate.

POST miraculum de quinque panibus, alterum successit famosum, quo ingens maris tempesta fuit sedata, sed quia simile aliud præcei sit, de eo præsens instituitur meditatio, eò quòd multum sit ad sequentem còductura.

PUNCTVM I.

POST concionem prolixam plurimæ multitudini à Christo habitam: a *cum sero esset a Mar. 4.35.*

III. part. Medit.

Q factum,

b *Mat. 8. 23* factum, b ascendente eo in nauiculam, secuti sunt eum discipuli eius, & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut nauicula operiretur fluctibus; & erat ipse in puppi super cervical dormiens.

I.

CIRCA hunc Christi Domini somnū, considerabo primū tres, quę in eo erant circumstantias. *Prima* quod fuerit post longum laborem, ut se ostenderet hominem tali subsidio indigentem. *Secunda*, quod fuerit modicus: non enim c *ad interiora nauis*, ut *Jonas*, descendit; sed in puppi dormiebat, quo in oculis omnium esset, ac excitari facile posset.

c *Jon. 1. 5.*d *Cant. 5. 2.*

Tertia, quod etsi corpore d dormiret, cor eius tamen vigilaret, non minus omnia quę agerentur, circumspiciens; quā si omnino vigilaret. Has tres circumstantias decet me somno meo adhibere, ne sit ex indulgentia aut otiositate; sed a necessitate coactus, cum moderatione & modestia; & si possibile fuerit, etiam piis adiunctis somnijs, ut illud *Psalmi* liceat usurpare. e *Nox illuminatio mea in delitijs meis*: & licet ego dormiam, cor tamen meum vigilet.

e *Pf. 138. 11.*

II.

PERPENDAM deinde somni huius mysteriū: quo, inquam, pacto Christus Dominus in Ecclesię suę imò & cuiusvis animę naui fingat interdum se dormire, atq; si nostri curam non gereret, dum feras adeò tempestates exurgere finit, persecutionum & tētationum, ut mergi propè videatur: non enim exteriùs modo fluctus eam impellunt, sed, ut *S. Marcus* addit, etiam f *fluctus mittebat in ipsam nauim*, ita ut impleretur nauis, ipsas enim internas animę

f *Mar. 4. 37*

facul-

facultates implent interdum tristitiæ, timores, scrupuli & variæ aliæ turbatiões. ob quas tamen existimandum non est, Christum Dominum naui esse absentem, aut quæ in ea geruntur, & electorū suorum pericula non respicere: propterea enim per os David dixit: *g Psal. 90. 15*
cum ipso sum in tribulatione, eripiam eū & glorificabo eum: & iterum: h Ps. 120. 4.
neq; dormiet qui custodit Israel. O Saluator dulcissime, qui naui instar in procelloso huius mundi mari horrendis fluctibus adeò fuisi iactatus, vt amarissimæ tristitiarū ac timorum i aqua intrarent vsq; ad animam tuam, exemplo illo tuo me corrobora, ne tribulatio interna aut externa, quæ me iactauerit, etiam submergat. *i Psal. 68. 2:*

PERPENDAM deniq; huiusmodi tēpestates à Christo, vt hic insinuatur permitti, ad nostræ fidei probationē, ad fiduciā excitandā, humilitatis profectū, & purgationē vitiorum, & vt ad orationis variarumq; virtutū exercitiū prouocemur: propterea. n. vulgò dicitur, *q intrat in mare, discit orare*: nam intrantibus in animam tribulationibus, exire solent fluctus vitiorum: & intrante humiliatōe, egreditur ventus superbiæ; & angustia intrante, tepiditas expellitur. O Gubernator peritissime, gubernam pro libitu tuo nauē animæ meæ, modo ne ab ea discedas: etsi. n. plurimū iactetur, te presente, non submergetur, sed perficietur; ipsius tribulationū fluctibus eam, ad omniū virtutum præclaram exercitationē, subleuantib.

III.

PUNCTVM II.

ET accedentes ad Iesum discipuli suscitauerunt eum dicentes: Domine salua nos, perimus. & dicit eis: quid timidi estis modica fidei?

I.

Dvo hic perpendenda: alterū ex parte discipulorū, qui in his angustijs media oratione ad eū recurrerunt, qui vnicum est laborū omnium leuamen, DEVS videl. ipse: aliqui enim breuibus quidem sed efficacibus vsi verbis, periculū, & necessitatem suam aptissime explicantibus, dixerunt: *a Domine salua nos perimus*: alij suauis cuiusdam quærelæ, insinuatione dixerunt: *b Magister, non ad te pertinet, quia perimus?* atq; si dixissent: Magister, ad te omninò pertinet nostri curā habere; quia non ster es Magister, & fiduciā omnem nostram in te vno collocatā habemus: cur ergò in tanto nos periculo deseris? Ad horum ergò discipulorum imitationem, in meis calamitatibus ad Christū Dominum recurrere statuā, vtraque hac vtēs oratione; Domine, salua me: ecce pereō: &: Magister, ad te pertinet animā meā liberare, vtpote quæ tua sit magis, quā mea. Ego discipulus tuus sum, & sub tua viuo protectione.

c Ps. 118. 94. Tuus sum ego, saluū me fac: d Exurge, quare obdormis Domine: exurge & ne me repellas in finē: quare faciē tuam auertis, obliuisceris inopia nostra, & tribulationis nostræ.

II.

ALTERVM perpendendū est ex parte Christi Domini nostri, qui statim excitatus est, vt qui ad auxiliū discipulis ferendū esset propē-

fissimus,

fissimus, quos tñ de modica fide, & in eius omnipotentia exigua fiducia reprehendit. *Quid, inquit, timidi estis modice fidei?* atq; si distincti⁹ eis diceret. Licet quidē ad exiguas vestras vires, & p̄sens periculū aspicientes, timendi occasionē habeatis: at, si fidei oculos in me cōijcientes, credatis quis ego sim, & attēdatis in meo vos comitatu, ac tutela esse, omnē vos timorē deponere par est. O dulcissime Saluator ingenue fateor, nihil esse debere, si te aspiciā, in quo meritō dubitare debeā de tua potētia, aut sapientia, aut propensione ad mihi auxiliū ferendū: quia tu es infinitē potens, sapiēs, bonus: ideoq; totum me & ex toto corde in tuas conijcio manus; & quò tribulatio maior fuerit, erit etiā fiducia maior, vt tuam in me liberando omnipotentiam ostendas.

PUNCTVM III.

TVNC surgens Iesus, imperavit ventis & mari, & b̄ cominatus est vento, & dixit mari, Tace, obmutesce: & cessavit ventus, & facta est tranquillitas magna.

a Mat. 8. 26

b Mar. 4. 39

PERPENDENDA hoc loco est Christi Domini omnipotentia, & imperiū in creaturas; earumq; exactam & ad nutū obedientiam, ad omnia, quæ ille imperat: exultabo itaq; de his, propter gloriā, quæ Redemptori meo inde accedit: simul verò confundar ob exiguā meam obedientiā, magnamq; in eius mandata rebellionē. Sed latet in illis verbis: *Tace, obmutesce*, mysterium. Quia .n. Dei opera sunt perfecta, cum suā vult omnipotentiam manifestare, nō

solūm *tacere* imperat; sed etiam *obmutescere*, quod amplius est: vt turbationē ipsam à radice sedans, perfectā efficiat pacē. Quamobrem, si varijs cogitationibus & passionibus turbari me sensero, orabo ipsum Dominū, vt non tacere solūm ad tēpus, sed eas etiam mutescere imperet: ne vnquam amplius me in ea re perturbent, in qua turbarunt hactenus. Quod si me interdū turbari expediat, id ita moderetur, vt magna eorū, quæ in me experior, admiratione, id dicā, quod *homines* in naui illa *mirati dixerunt. Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei?* O Saluator omnipotens, cor meū est c quasi mare feruens, quod quiescere non potest, & redundant fluctus eius mille diuagationibus & contrariarū passionū ventis cōmouetur: impera illi vt quiescat, dicens, *tace & obmutesce*; quia ipsum dicere tuū est omnipotens, & ideo ei ē vestigio parebitur.

Isa. 57. 20,

MEDITATIO XIX.
CHRISTVS DOMINVS SV.
per mare ambulans, Phantasma
à discipulis existimatur.

N hac Medit. per modum doctrina inferam aliqua documenta ad discernendū Christi verum spiritū à phantastico siue imaginario; verū que & solidum spiritus feruorem, & affectus, quos Deus, dum pias animas visitat in oratione iucundā suā præsentia in eis efficit,